

TÓTH KRISZTINA

levéltárvezető, ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár
ORCID: orcid.org/0000-0001-7806-4248
toth.krisztina@leveltar.elte.hu

„A MÚLTAT VÉGKÉPP ELTÖRÖLNI...”?* AZ EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM IRATAINAK SORSA AZ 1950-ES ÉVEKBEN

Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen az alapítástól, 1635-től folyamatosan vezetett anyakönyvek, majd a rektori és a dékáni hivatalokban keletkezett iratok és jegyzőkönyvek tárolása a 20. század elején már nagy kihívások elé állította az intézményt. 1948-tól a papírtakarékosság jegyében kiadott selejtezési rendeletek és utasítások, valamint az 1950-ben megjelent levéltári rendelet értelmében nagyarányú iratselejtezési munkák kezdődtek, az ezek után megmaradt iratokat pedig a Magyar Országos Levéltár részére adták át. Az 1635 és 1900 közt keletkezett iratokat 1951-ben szállították el az egyetemről. 1952-től a selejtezések mellett a Magyar Munkásmozgalmi Intézet számára is át kellett adni iratokat, így az 1900 után keletkezett iratoknak csak a töredéke került be végül az Országos Levéltárba 1953 és 1955 között. 1956 novemberében egy belövés következtében az Országos Levéltárban tűz ütött ki, és az egyetem összes beszállított irata elpusztult. Az 1948 és 1956 közötti időszakban az Eötvös Loránd Tudományegyetemet pótolhatatlan veszteség érte, hiszen óvatos becslések szerint körülbelül 2500 iratfolyóméter anyagából mindössze 20 iratfolyóméter maradt meg, és ezzel nemcsak iratait, de múltjának nagy részét is elvesztette.

Kulcsszavak: levéltár, selejtezések, iratpusztulás, ELTE

THE DESTRUCTION OF THE DOCUMENTS OF THE EÖTVÖS LORÁND UNIVERSITY IN THE 1950s. At Eötvös Loránd University, registers have been kept continuously since its foundation in 1635. The storage of these and then the documents and minutes created in the rector's and dean's offices posed a challenge to the institution at the beginning of the 20th century. From 1948, in accordance with the decrees and instructions issued in the name of paper-saving, as well as the archival decree published in 1950, large-scale document disposition began, and the remaining documents were transferred to the Hungarian National Archives. The documents created between 1635 and 1900 were transported from the university in 1951. From 1952, in addition to the disposition, documents also had to be transferred to the Hungarian Labour Movement Institute, so only a fraction of the documents created after 1900 ended up in the National Archives between

* Az idézet a nemzetközi munkásmozgalom mozgalmi dalából, az *Internacionáléból* származik.

1953 and 1955. In November 1956, a fire broke out in the National Archives as a result of a shot, and all the delivered documents of the university were destroyed. Between 1948 and 1956, the Eötvös Loránd University suffered an irreparable loss, since according to conservative estimates, only 20 meters of documents remained out of approximately 2500 meters of documents, and thus it lost not only its documents, but also a large part of its past.

Keywords: archives, disposal, document destruction, University of Budapest

Az Eötvös Loránd Tudományegyetemet 1635-ben Nagyszombatban alapították, és bár sok szervezeti átalakuláson esett át, a mai napig megszakítás nélkül, folyamatosan működik. Más európai egyetemek mintájára a kezdetektől fogva vezetett hallgatóiról anyakönyvet, a 18. század végétől pedig az egyetem által kiadott iratok és az egyetemi tanács üléseiről rendszeresen vezetett jegyzőkönyvek is megsokasodtak. Az iratok szakszerű tárolását azonban nem sikerült megoldani, és leginkább ez vezetett az 1950-es években ahhoz a katasztrófához, amely során az egyetem elvesztette iratainak és múltjára vonatkozó forrásainak nagy részét. A második világháború után végbement politikai változások természetesen hazánk vezető egyetemén is éreztették hatásukat, amely mind szerkezetét, mind oktatói karát tekintve 1949-től teljes átalakuláson esett át. Az átalakulás során az országos törvények és a miniszteri utasítások az egyetem iratait is érintették, amelyeket ezért selejtezés után az Országos Levéltárba szállítottak, ahol az 1956-ban keletkezett tűzvész során elégték. Tanulmányunkban ennek a folyamatnak a részeit és az egyetem iratainak sorsát mutatjuk be az 1950-es években.¹

Egyetemi iratkezelés a második világháború előtt

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem hazánk leghosszabb ideje folyamatosan működő felsőoktatási intézménye, amely 1635-ben a jezsuita rend irányítása alatt kezdte meg működését Nagyszombatban,² majd 1769-ben állami felügyelet alá került.³ A rend 1773. évi feloszlata után uralkodói döntés alapján Budára költözött, ahol az ünnepélyes megnyitás alkalmából új szervezeti és működési szabályzatot

¹ A tanulmányban a karok közül csak az Állam- és Jogtudományi Kar és Bölcsészettudományi Kar iratainak sorsát kísérik figyelemmel, mivel az 1950-es években már csak ez a két kar tartozott az egyetemhez, a Teológiai Kart 1950-ben, az Orvostudományi Kart 1951-ben választották le.

² Pázmány Péter alapítólevele 1635. május 12-én kelt. ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, Egyetemi Levéltár (ELTE EKL, EL) 1. c. III. 1.

³ Az állami felügyeletet elrendelő királyi oklevél 1769. július 17-én kelt. ELTE EKL, EL 1. c. III. 4.; az egyetem működését 1769-től szabályozó Norma Studiorum kiadása: Kovachich Márton György, Merkur von Ungarn ober Litterarzeitung für das Königreich Ungarn und dessen Kronländer. 2. Jahrgang, 5. Heft. Pest, 1787. 644–694.

kapott.⁴ Az egyetem ekkor már négy karral működött, a Bölcsészkar és a Teológiai Kar mellett 1667-ben alakult meg a Jogi Kar, majd 1769-ben az Orvostudományi Kar. Az egyetemen a korai időben leginkább csak a beiratkozott hallgatók neveit és tanulmányi eredményeit jegyezték fel, 1769-től azonban már a rektori irodában is keletkeztek iratok, 1777-től pedig a tanácsülési jegyzőkönyveket is vezették.⁵ Az egyetemi iratkezelésére vonatkozó első utasítás az osztrák mintára 1850. február 15-én kiadott hatósági ügyrendtartásban szerepelt, amelyet a pesti egyetemen 1858. december 17-én vezettek be. Az ügykezelési utasítás magyar nyelvű változatát 1862. október 20-án fogadta el a Helytartótanács. Az utasítás az egyetemen osztott iratkezelést írt elő, azaz az egyetemi tanács és a négy kar mindegyike saját iktatókönyvet vezetett, amelyhez betűrendes mutatót is kellett készítenie. Az ügyeket a rektor vagy a dékánok által kinevezett előadók intézték, akiknek a tanácsülésekre kellett előkészíteni a megtárgyalandó iratot, mégpedig úgy, hogy az irat bal oldalán az ügyirat számát és tartalmát tüntették fel, jobb oldalán pedig a határozati indítványt. Az egyetemi tanács és a négy kar a tanév folyamán rendes és rendkívüli üléseket is tartott, rendes ülést a tanév folyamán havonta egyszer, rendkívüli ülést pedig bármikor össze lehetett hívni. Az ülésekről jegyzőkönyvet kellett készíteni, amelyet nyolc napon belül a felettes hatóságnak fel kellett terjeszteni. Az elintézett ügyek fogalmazványait és a jegyzőkönyveket a rektori és a dékáni hivatalokban őrizték évek és iktatószámok szerinti sorrendben. A szabályrendeleteket külön sorozatban tárolták.⁶ Az egyetem szervezeti szabályzatát 1899-ben felülvizsgálták, és 1901-ben az egyetemi iroda részére új ügykezelési utasítást adtak ki. Az iratkezelést ez annyiban változtatta meg, hogy a sorszámos iktatás helyett bevezették az alapszámos iktatási rendszert, ahol alapszámnak az ügyben keletkezett utolsó iktatószámot tekintették. Az iktatószámokat nem a naptári év végén, hanem a tanév végén zárták le, az új tanév elején, szeptemberben pedig újrakezdték. Meghatározták ekkor azoknak az iratoknak a csoportját is, amelyeket a rektori irodában elhelyezett pánccélszekrényben őriztek; ide tartoztak az alapítványi okiratok, a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvek, a bírói átadó végzésék, illetve minden olyan okirat, amely az egyetem rektora számára fontos volt.⁷

Ezeknek a változásoknak köszönhetően az egyetemi irattermelés a 19. század közepétől tömegessé vált, és az ügykezelési utasítás által meghatározott keretek közt zajlott. A 20. század elején azonban már jelentkeztek a problémák, hiszen irattára sem a rektori hivatalnak, sem a karok dékáni hivatalának nem volt. Az egyetem felújított központi épületét (Egyetem tér 1–3.) 1900. május 13-án adták át. Ebben az épületben kapott helyett a rektori hivatal mellett a Jogi Kar és a Bölcsészstudományi Kar. A rektori hivatal

⁴ Az ún. Diploma Inaugurale 1780. március 25-én kelt, és 1780. június 25-én ünnepélyes keretek között adták át az egyetem számára. ELTE EKL, EL 1. c. III. 7.

⁵ Sajnos ezek az iratok nem maradtak fenn, mivel 1951-ben átadták őket az Országos Levéltárnak. ELTE EKL, EL 1. c. I. 1806/1951.

⁶ Az ügykezelési utasítások az egyetem nagy szabálykönyvében maradtak fenn: ELTE EKL, EL 50. h.

⁷ ELTE EKL, EL 1. c. I. 3185/1900–01.

számára irattárat is terveztek.⁸ 1910-ben a Bölcsésztudományi Kar a Műegyetem által hátrahagyott Múzeum körüti épületbe költözött.⁹ A központi épületen így a továbbiakban a rektori hivatal és a Jogi Kar osztozott, azonban sem a rektori hivatal, sem a Jogi Kar dékáni hivatala számára nem volt megfelelő nagyságú irattár. A rektori irattár a második emeleten kapott egy helyiséget,¹⁰ de az iratok többségét valószínűleg már ekkor is a pincében tárolták.

A rektori irattárban tárolt iratok mennyiségéről a rektorok éves beszámolóiból tájékozódhatunk. Vécsey Tamás az 1901–1902. tanév rektorának hivatali ideje alatt 5501 ügyiratot intéztek el,¹¹ Heinrich Gusztáv 1903–1904. évi rektorsága idején 4996 ügyirat keletkezett.¹² Az ügyiratokat átlagosan 1 cm-rel számítva ez évenként körülbelül 50 ifm gyarapodást jelentett. A központi épületben működött a Quaestura hivatala is, ahol a hallgatók beiratkozásait és tandíjfizetési kötelezettségét tartalmazó anyakönyveket (törzskönyveket) vezették. A Quaestura irattára számára sem volt megfelelő helyiség, 1909-ben iratai egy részét a főkapu mögött egy nyirkos fülkében tárolták, ahol a penészesedés veszélyének voltak kitéve.¹³

A helyhiány és a rossz tárolási körülmények 1943-ban arra indították Bakay Lajos rektort, hogy az Országos Levéltártól kérjen segítséget. A június 2-án lezajlott megbeszélésen a rektor és Szekfű Gyula, bölcsészkar dékán mellett Mártonffy Károly miniszteri tanácsos és Jánossy Dénes, az Országos Levéltár főigazgatója vett részt.

„Az értekezlet tagjai megtekintették a központi épület alagsorában elhelyezett irattárat és megállapították, hogy a levegőtlen, dohos, nedves pince a nagy és pótolhatatlan értékű iratok elhelyezésére egyáltalán nem megfelelő és hogy az iratokat, ha a pusztulástól meg akarjuk óvni, feltétlenül egy más, száraz,

⁸ Gazdasági Mérnök – *Műszaki Hetilap*, 24. évf. 20. sz. (1900. május 20.)

⁹ Ma Múzeum körút 6–8. számú épületbe költözött. Az épületről és a Bölcsészkar Trefort-kerti épületeiről: Schmidt Ádám József, *A Tudományegyetem Campusai. Az Egyetem téri telep és a Múzeum körüli Campus kialakulása és története a dualizmus időszakában*, *Első Század*, 12, 2. sz. (2013): 95–110.

¹⁰ ELTE EKL, EL 7. a. I. 1911. február 22. és 1911. április 26. ülések jegyzőkönyvei.

¹¹ Beszédék, melyek a budapesti kir. magy. tudomány-egyetem MDCCCCII–MDCCCCIII. tanévi rectora és tanácsának beiktatásakor 1902. szeptember 14-én tartattak. (Budapest: Egyetemi Nyomda, 1902) Vécsey Tamás rektor leköszönő beszéde az 1902–1903. tanév megnyitóján. (Digitálisan elérhető: adt.arcanum.com – A Királyi Magyar Tudományegyetemen / Pázmány Péter Tudományegyetemen elhangzott beszédék. Letöltés dátuma: 2022. 09. 25.)

¹² Beszédék, melyek a budapesti kir. magy. tudomány-egyetem MDCCCCIV–MDCCCCV. tanévi rectora és tanácsának beiktatásakor 1904. szeptember 15-én tartattak. (Budapest: Egyetemi Nyomda, 1904) Heinrich Gusztáv rektor leköszönő beszéde az 1904–1905. tanév megnyitóján. (Digitálisan elérhető: adt.arcanum.com – A Királyi Magyar Tudományegyetemen / Pázmány Péter Tudományegyetemen elhangzott beszédék. Letöltés dátuma: 2022. 09. 25.)

¹³ Beszédék, melyek a budapesti kir. magy. tudomány-egyetem MDCCCCVIII–MDCCCCIX. tanévi rector magnificusa és tanácsának beiktatásakor 1908. szeptember 15-én tartattak. (Budapest: Egyetemi Nyomda, 1909) Török Aurél rektor leköszönő beszéde az 1908–1909. tanév megnyitóján. (Digitálisan elérhető: adt.arcanum.com – A Királyi Magyar Tudományegyetemen / Pázmány Péter Tudományegyetemen elhangzott beszédék. Letöltés dátuma: 2022. 09. 25.)

világos helyre kell szállítani. Az értekezleten az a vélemény alakult ki, hogy legcélszerűbb volna, ha a rektori hivatal irattára örök letétként a magyar királyi Országos Levéltárban helyeztetnék el, a rektori hivatal irattárának a legutóbbi harminc évet magában foglaló, gyakran használt részének kivételével, amely a rektori hivatal helyiségeiben nyerne elhelyezést. Az értekezlet tagjainak véleménye szerint azonban légvédelmi szempontból tanácsos lenne az iratokat a háború végéig a jelenlegi helyén hagyni.”

Jánossy Dénes főigazgató ehhez még hozzátette, hogy kívánatos lenne a karok levéltárait is az Országos Levéltárban elhelyezni, ahol egy külön levéltári tisztviselő kezelné az iratokat, és állandó kapcsolatot tartana fenn az egyetem és a levéltár között.¹⁴ Bár a javaslattal minden jelenlévő egyetértett, az iratok elszállítására nem került sor.

Nemcsak a rektori irattár, a karok dékáni hivatalai is küszködtek a helyhiánnyal. A központi épületben lévő jogi kari irattár rendezetlen állapotát panaszolta Eckhart Ferenc, aki az egyetem háromszázadik évfordulójára megjelenő kartörténethez gyűjtött adatokat az irattárban.¹⁵ 1939-ben „a kari irattári anyag oly jelentős mértékben gyülemlett fel, hogy elhelyezése nagy nehézségekbe ütközik. Különösen a doktori diszsertációk és a származási lapok hosszú időn át való őrzése látszik indokolatlannak, de a többi iratok közt is helyénvaló lenne selejtezést végrehajtani.” A selejtezés végrehajtását el is rendelték, irányításával és ellenőrzésével Szladits Károly dékán mellett Magyar Zoltánt és Eckhart Ferencet bízták meg.¹⁶ Bár a helyhiány a selejtezéssel enyhült, az irattár számára továbbra sem volt megfelelő helyiség. 1946-ban a kari tanács ülésén továbbra is megoldást kerestek arra, hogy „a még mindig a pincében heverő és teljes rothadásnak kitett kari irattárunkat megmenthessük”.¹⁷

A Bölcsészkar 1910–1911. tanévben költözött át a Múzeum körüti épületbe. Az irattárat is átszállították, és valószínűleg egy kisebb fajta revízió is történt, 1913-ban ugyanis a kari tanácsülésen Fináczy Ernő dékán bejelentette,

„hogy arról győződött meg, miszerint a kari levéltárból igen sok – különösen régebbi keletű – akta hiányzik. Az 1900–1901. tanévtől kezdődőleg statisztikai összeállításban bemutatja a hiányzó aktáknak tanévek szerinti százalék számát. Ennek a hiánynak – régebbi ügykezelés hiányos voltán kívül – különösen az volt az oka, hogy mindez ideig olyan kari tisztviselő, aki összes figyelmét kizárólag az irattár rendezésére és rendben tartására fordíthatta volna, nem volt, és így az akták állományát nem lehetett hatályosan ellenőrizni, annál kevésbé, mivel a kari fogalmazó a szövegezési munkálatokkal s egyéb adminisztratív ügyekkel annyira el

¹⁴ ELTE EKL, EL 1. a. 2. 1943. 06. 28. tanácsülés jegyzőkönyve.

¹⁵ Eckhart Ferenc, A Jog- és Államtudományi Kar története 1667–1935. (Budapest: Pázmány Péter Tudományegyetem, 1936) V.

¹⁶ ELTE EKL, EL 7. a. 39. 1939. 06. 01. tanácsülés jegyzőkönyve.

¹⁷ ELTE EKL, EL 7. a. 46. 1946. 10. 30. tanácsülés jegyzőkönyve.

van foglalva, hogy kezelési teendőket a most említett munkák részleges elhanyagolása nélkül nem végezheti.”

A dékán kérésére miniszteri engedéllyel egy irattárost alkalmazott a kar.¹⁸ Megfelelő helyiség azonban az irattár számára nem volt. A Trefort-kert C épületének alagsorában tárolták az iratokat,¹⁹ itt azonban „nehezen kezelhetők és pusztulásnak vannak kitéve”, ahogy Szentpétery Imre 1936-ban megjegyezte.²⁰ Szentpétery bejelentése után a kari vezetés polcokat és dobozokat vásárolt, és 1940-re a „kari irattárat hosszas fáradozás után sikerült teljesen rendezni”.²¹

Az egyetemi iratok első részének átadása az Országos Levéltár részére

A második világháború, de főként az 1948 után bekövetkező politikai változások a budapesti tudományegyetemet is alaposan átformálták. 1948-ban az akkor még Pázmány Péter nevét viselő tudományegyetem négy karral kezdte meg a tanévet. 1949-ben azonban megtörtént az egyetem legnagyobb karának, a Bölcsészettudományi Karnak már régóta napirenden lévő szétválasztása, azaz a természettudományos tárgyak leválasztása, majd az önálló Természettudományi Kar megalakítása. 1950-ben a 23. számú törvényerejű rendelet értelmében a Hittudományi Kar kivált az egyetem szervezetéből. A kari szerkezet átalakulása 1951-ben fejeződött be, amikor az Orvostudományi Kar önállósult, és Budapesti Orvostudományi Egyetemenként működött tovább.²² Az 1949 után berendezkedett államhatalom természetesen nem engedélyezte, hogy az egyetem továbbra is alapítója, Pázmány Péter nevét viselje, ezért 1950 szeptemberétől egykori világhírű tanárának, rektorának, Eötvös Lorándnak nevét kellett felvennie.²³

A legjelentősebb változás az egyetem életében azonban nem kari szerkezetének átalakulása vagy nevének megváltozása volt, hanem autonómiájának elvesztése. A több éven át tartó folyamat első lépcsője 1948-ban a Magyar Kommunista Párt által kidolgozott és erőltetett felsőoktatási reformmal kezdődött, majd 1950. november 23-án a 274/1950. minisztertanácsi rendelettel fejeződött be, amely az egyetemek számára új szervezeti szabályzatot vezetett be.²⁴ A rendelet megszüntette az Egyetemi Tanács

¹⁸ ELTE EKL, EL 8. a. 17. 1913. 04. 10. tanácsülés jegyzőkönyve.

¹⁹ 1953. november 12-én készített jelentésében S. Magay Zsuzsanna, az Országos Levéltár által megbízott selejtezési ellenőr említi, hogy a Bölcsészkar iratai a C épület pincéjében vannak. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (MNL OL), XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja 86426-37-4/1953.

²⁰ ELTE EKL, EL 8. a. 41. 1936. 03. 24. tanácsülés jegyzőkönyve.

²¹ ELTE EKL, EL 8. a. 45. 1940. 03. 13. tanácsülés jegyzőkönyve.

²² Szögi László, szerk., *Az Eötvös Loránd Tudományegyetem története 1635–2002*. (Budapest: Eötvös Kiadó, 2003) 330–331.

²³ A névváltoztatás körülményeiről bővebben: Kiss József Mihály, A hagyományok kérdése a budapesti egyetemen 1949–50-ben. Forrásközlés, *Levéltári Szemle*, 39. (1989): 67–71.

²⁴ *Magyar Közlöny*, 1950. év. 190–192. sz. (1950. 11. 23.) 1093–1096.

korábbi jogait, tanácsadó szervvé minősítette át. Az egyetem felelős vezetője és munkájának irányítója a rektor, aki közvetlenül a vallás- és közoktatásügyi miniszternek tartozott felelősséggel.²⁵ Az egyetem korábbi központi szervezeteit a kari dékáni hivatalok alá sorolták. A két legjelentősebb hivatal minden karon a Személyzeti Osztály és a Tanulmányi Hivatal lett, amelyek névleg ugyan a kari dékánok alá tartoztak, valójában azonban a minisztériumnak tartoztak felelősséggel.

A második világháborút követő papírhiányt leginkább az 1945 előtt keletkezett iratok selejtezésével akarta megoldani az államvezetés, ezért 1947-től több rendelet is megjelent ezzel kapcsolatban. Az egyetem számára azért is volt fontos ezeknek a rendeleteknek a betartása, mert az új szemléletű tankönyvek, jegyzetek előállításához sok papírra volt szükség, és ezt valahogyan elő kellett teremteni. Az 1947. december 10-én megjelent minisztertanácsi határozat minden közhivatal és közintézmény számára előírta, hogy „a törvényes kereteken belüli és az ezen felül lehetséges irattári selejtezések haladéktalanul végrehajtandók”. A selejtezést négy hónapon belül kellett elvégezni.²⁶ A rendelet nem tiltotta egyetlen irattípus selejtezését sem, és nem adott semmiféle iránymutatást a maradandó iratokról.

Az egyetem karain a rendelet értelmében 1948 első felében megkezdődtek a selejtezések. A Bölcsésztudományi Kar dékáni hivatalában 1948. április 14-én már a munka befejezését jelentették. Zsirai Miklós dékán levélben értesítette a vallás- és közoktatásügyi minisztert, hogy összesen 5330 kilogramm papírt selejteztek ki, amelyet Weisz Jenő cégének adták át megsemmisítésre, és ezért összesen 1652,30 forintot kaptak, amelynek felét a selejtezésben részt vevő tisztviselőknek osztották ki.²⁷ Sajnos a kiselejtezett iratok listája nem maradt fenn. Valószínűleg erre a selejtezésre utalt S. Magay Zsuzsanna, az Országos Levéltár által kiküldött selejtezési ellenőr, amikor 1954-ben jelentésében megemlítette, hogy

„állítólag 1949-ben végeztek egy nagyarányú selejtezést, melynek folyamán az akkori gazdasági felelős – akit azóta egyéb üzelvei miatt már leváltottak – nagy mennyiségű iratanyagot, válogatás nélkül zúzdába küldött. Senki nem tudott közelebbit mondani arról, hogy milyen jellegű iratok voltak ezek, de mivel a levéltárban kutatók közt van, aki 19. század eleji iratokat keres az egyetem anyagából, és ezek jelenleg sehol sem találhatók, elképzelhető, hogy értékes iratanyagot is bezúztak akkor.”²⁸

²⁵ A minisztériumot 1951-től Közoktatásügyi Minisztériumnak, 1953-tól Felsőoktatási Minisztériumnak, majd Oktatásügyi Minisztériumnak, 1957-től pedig Művelődésügyi Minisztériumnak hívták.

²⁶ 14527/1947. sz. minisztertanácsi határozat. *Magyar Közlöny*, 1947. év 279. sz. (1947. 12. 10.) 3165.

²⁷ ELTE EKL, EL 8. b. 1064/1947–48.

²⁸ MNL OL Y-7. 261/1954. A Bölcsészkar iratanyagában az 1950-es években már nem végeztek több selejtezést. A Bölcsészkar levéltárban lévő iratanyaga 1910-től folyamatos, így valószínűleg az 1910 előtti iratok ekkor semmisülhettek meg.

Az Állam- és Jogtudományi Karon is megkezdődött a selejtezés, de ott elhúzódhatott, és iratmegsemmisítésre végül nem került sor.²⁹ 1948. május 22-én azután a belügyminiszter rendeletben szabályozta a selejtezés végrehajtását, meghatározta többek között azoknak az iratoknak a körét, amelyet nem lehetett kiselejtezni, illetve előírta selejtezési jegyzőkönyv készítését.³⁰

Az országban zajló központosító és államosító folyamatok 1950-ben a magyar levéltárügyet is elérték. Szovjet mintára 1950-ben megszületett a 29. számú törvényerejű rendelet, amely a levéltárak majdnem teljes centralizációját valósította meg.³¹ A rendelet emellett előírta, hogy a közhatóságok és közhivatalok rendszeresen már nem használt iratai közül azokat, amelyek tartós megőrzésre nem érdemesek, ki lehet selejtezni, a tartós megőrzésre érdemeseket pedig az illetékes közlevéltárban kell elhelyezni.³² Az iratselejtezéseket 1951-ben önálló minisztertanácsai határozatban is szabályozták, és kötelezték az államigazgatás szerveit és intézményeit, hogy 1951. június 1. és július 31. között rendkívüli iratselejtezéseket hajtsanak végre.³³

A rendeleteket természetesen az Eötvös Loránd Tudományegyetemen is végre kellett hajtani. Az egyetemen 1949-től a szerkezeti és politikai átalakulás következtében a tanári kar jelentősen átalakult, és az egyetem vezetésében is az államhatalom számára megbízható személyek kaptak helyet,³⁴ akik az állami rendeleteket pontosan és szigorúan végrehajtották. Az ország vezető egyetemeként nem is lehetett volna egyebet tenni, hiszen a kormányzati szervek és az oktatási intézmények részéről is rendkívül nagy figyelem irányult rá. A rektor a karok dékánjainak címzett levelében kérte, hogy az „Egyetem különleges helyzetére való tekintettel (...) a selejtezés lebonyolításával alapos tájékozottsággal rendelkező, körültekintő, politikailag felkészült felelőst” bízzanak meg.³⁵ Az iratselejtezések így 1951-ben megkezdődtek, pontosabban folytatódtak, az Állam- és Jogtudományi Kar iratanyagának egy részét már áprilisban zúzdába akarták küldeni. Eckhart Ferenc azonban ezt megakadályozta, mert az anyagot személyesen akarta átvizsgálni. A minisztérium küldöttjei három napon keresztül vizsgálták az iratanyagot, végül „az ügy elintézését nyert”, sajnos nem tudjuk, milyen eredménnyel.³⁶

²⁹ ELTE EKL, EL 7. c. 728/1947–48. Sajnos az iratnak csak a tárgyát és iktatószámát ismerjük, az irat hiányzik.

³⁰ A belügyminiszter 5411/1948. sz. körrendelete. *Magyar Közlöny*, 1948. év 115. sz. (1948. 05. 22.) 1127–1128.

³¹ Lakos János, *A Magyar Országos Levéltár története*. (Budapest: Magyar Országos Levéltár, 2006) 321.

³² A Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1950. évi 29. számú rendelete a levéltárakról. *Magyar Közlöny*, 1950. év 128–129. sz. (1950. 07. 30.) 946–952. A közhatóságok és közhivatalok irataira vonatkozó rész: 23–24 §.

³³ A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának 1.016/1951. (VI. 5.) számú határozata a rendkívüli iratselejtezésről. *Magyar Közlöny*, 1951. év 85. sz. (1951. 06. 05.) 536–538.

³⁴ Szögi László, szerk., *Az Eötvös Loránd Tudományegyetem története 1635–2002*. (Budapest: Eötvös Kiadó, 2003) 333–334.

³⁵ ELTE EKL, EL, 1. c-I. 855-0323/1952.

³⁶ MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 1610-B37-1/1951.

1951 augusztusában a rektori hivatal arról értesítette a karok dékánjait, hogy „a selejtezés megejtése után fennmaradt iratanyag azon részét, mely a folyó adminisztrációhoz nem szükséges, az Országos Levéltári Központnak fogjuk átadni megőrzés végett, hogy a tudományos kutatás számára fokozottan hozzáférhető legyen”.³⁷ Az egyetem iratai közül elsőként a rektori hivatal iratanyagáról döntöttek. 1951. szeptember 5-én Trencsényi Waldapfel Imre rektor kérte az Egyetemi Könyvtár főigazgatóját, Mátrai Lászlót, hogy az egyetemi vagy egyetemi vonatkozású okleveleket vegye letétbe.³⁸ A főigazgató pozitív válasza után az átadásra csak később, 1952. március 25-én került sor. Ekkor kerültek az Egyetemi Könyvtár – megalakulása után pedig az Egyetemi Levéltár – őrizetébe az egyetem alapítólevelei és alapítványai, köztük Pázmány Péter 1635. évi oklevele vagy Mária Terézia 1780. évi Diploma Inaugurale-ja.³⁹

Két nappal azután, hogy a rektor gondoskodott az oklevelek elhelyezéséről, 1951. szeptember 7-én Horváth Istvánné egyetemi főelőadó értesítette a Levéltárak Országos Központját arról, hogy

„a Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem irattárában nagyértékű tudományos, történelmi anyag fekszik, mely komoly figyelmet érdemel. Az anyagot felajánljuk letétként a Levéltárak Orsz. Központjának. Helyesnek tartanánk – lévén történelmi anyagról van szó – ha Önök felszólítanák az Országos Levéltárat az anyag elszállítására és annak szakemberekkel való, köteles selejtezésére.”⁴⁰

A Levéltárak Országos Központjának vezetője, Borsa Iván azonnal értesítette a Közoktatásügyi Minisztériumot, ahol tárgyalásokat kezdtek arról, hogy az egyetem iratai a Fővárosi vagy az Országos Levéltárba kerüljenek-e. Végül Borsa Iván javaslatára az Országos Levéltárba utalták őket,⁴¹ amely azonban a rendelkezésre álló férőhelyre való tekintettel egyelőre csak az 1900-ig terjedő időszakból vett át iratokat. Tolnai Gábor minisztériumi főosztályvezető az iratbeszállítást végül 1951. október 31-én hagyta jóvá, az engedélyt november 9-én postázták az egyetemnek és a Levéltárak Országos Központjának.⁴² Az iratok azonban ekkor már az Országos Levéltárban voltak, mivel 1951. október 31-én az egyetem részéről dr. Arató János átadta az Országos Levéltár képviselőjében megjelent Bakács István osztályvezetőnek az egyetem legkorábbi iratait „azzal a fenntartással, hogy a későbbi időben esetleg megszervezésre kerülő egyetemi múzeum számára, az egyetem által annak idején megjelölendő iratokat az Országos Levéltár vissza fogja szolgáltatni”.⁴³ Összesen 1361 kötet, 364 doboz és 34 csomag, azaz körülbelül

³⁷ ELTE EKL, EL 7. c. 815/1950–51.

³⁸ ELTE EKL, EL 19. a. 694/1951.

³⁹ ELTE EKL, EL 1. c-I. 855-0342/1952. Az akkor átadott iratok ma is a levéltárban vannak, jelzetük ELTE EKL, EL 1. c-III.

⁴⁰ MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 1610-B77/1951.

⁴¹ MNL OL, XIX-I-5.a Közoktatásügyi Minisztérium, 1610-80/1951.

⁴² MNL OL, XIX-I-5.a Közoktatásügyi Minisztérium, 1610-80/1951.

⁴³ ELTE EKL, EL 1. c-I. 1806/1951–52.

137 iratfolyóméter iratanyagot vittek el, amelyet az Országos Levéltárban a második emeleten lévő 57. raktár földszintjén, a 37–41. folyosón helyeztek el.⁴⁴

A beszállított iratok közt volt többek között az az úgynevezett Pázmány könyv, amelybe 1635-ben az egyetemi diákok saját kezűleg írták be nevüket, élükön az alapító unokaöcsével, Pázmány Miklóssal. Ezen a köteten volt a Pázmány Péter által tervezett egyetemi pecsétkép is.⁴⁵ Bekerült az Országos Levéltárba az egyetem első anyakönyve, amelybe 1636 és 1801 közt jegyezték be a hallgatók és oktatók neveit, továbbá az Állam- és Jogtudományi Kar és a Bölcsésztudományi Kar osztályozási és anyakönyvei 1779 és 1900 közti időszakból. Elszállították az 1777 és 1900 között keletkezett szenátusi jegyzőkönyveket és a rektori hivatal 1769 és 1900 között kiadott iratait is.⁴⁶ Az iratok elszállításával kiürült az egyetem főépületének (Egyetem tér 1–3.) alagsorában lévő, irattárként használt öt helyiség. A nedves, dohos helyiségek átépítése a következő évben megkezdődött, bár az 1900 után keletkezett iratokat, illetve az Állam- és Jogtudományi Kar iratait továbbra is itt tárolták.⁴⁷

Az egyetemi iratok második részének átadása az Országos Levéltárnak

1951. október 23-án egy újabb minisztertanácsi rendeletben kötelezték a közületi szerveket az iratselejtezés folytatására. A rendeletet a közoktatásügyi miniszter 1.022-38/1951. számú utasításával az oktatási intézményekre is kiterjesztették. A rendelet értelmében az 1948 előtt keletkezett iratok selejtezését 1952. január 1-jén el kellett kezdeni. A selejtezéseket a száz főnél nagyobb létszámú intézményeknél selejtezési bizottság irányította, amelynek tagja volt a selejtezést irányító osztály, az ellenőrzési osztály és a gazdasági hivatal egy-egy dolgozója, továbbá a Levéltárak Országos Központja által kiküldött levéltári szakértő. A maradandó értékű iratok körét meghatározta a rendelet, a kiselejtezett iratokról selejtezési jegyzőkönyvet kellett készíteni.⁴⁸

1952. március 10-én a rektor kérte a karok és az egyéb szervezeti egységek vezetőit, hogy az irattárak selejtezését május 2-ig kezdjék meg. A selejtezési bizottságokat a kari titkárból, a Tanulmányi Osztály és a Gazdasági Osztály egy-egy dolgozójából kellett megalakítani. 1952. március 24-én azonban a Közoktatásügyi Minisztérium értesítette a rektort, hogy folyamatban van a selejtezés irányelveinek és az ügykörjegyzéknek a kidolgozása, és „tekintettel arra, hogy a helytelenül vagy gépiesen végzett selejtezési munka igen jelentős károkat okozhat, felhívom, gondoskodjék arról, hogy a vezetésére

⁴⁴ MNL OL, Y-7. Országos Levéltár levéltára. 1204/1951.

⁴⁵ A kötet első három oldalát közli Fraknói Vilmos, Pázmány Péter 1570–1637, *Magyar Történelmi Életrajzok* (Budapest: 1886) 275., 277. és 279.

⁴⁶ ELTE EKL, EL 1. c-I. 1806/1951-52. vö. 1. számú melléklet.

⁴⁷ Az építkezést 1953-ban említik: ELTE EKL, EL 1. c-I. 855-82/1953.

⁴⁸ A közoktatásügyi miniszter 1.022-38/1951. számú utasítása a közületi szervek (vállalatok iratainak megőrzéséről és selejtezéséről) kibocsátott 185/1951. (X. 23.) M.T. számú rendelet végrehajtása tárgyában. *Közoktatásügyi Közlöny*, 1951. év 9. sz. (1951. 12. 21.) 179–185.

bízott intézet (intézmény, vállalat) újabb intézkedéséig az iratselejtezést ne kezdje meg – ha pedig már megkezdte volna, annak folytatását szüntesse be”.⁴⁹ A selejtezési bizottságok megalakulása és a selejtezési biztosok kinevezése ennek ellenére minden karon és szervezeti egységben megtörtént március 31-ig. Április 15-én Darvas József közoktatásügyi miniszter értesítette a felügyelete alá tartozó intézményeket, hogy a selejtezési utasítás módosítása és kiegészítése, valamint a módosított ügykörjegyzék a Közoktatásügyi Közlöny április 17-én megjelenő számában megtalálható, így a selejtezéseket el lehet kezdeni.⁵⁰

Az utasítás valóban megjelent azzal a lényeges módosítással, hogy a selejtezések ellenőrzésében a területileg illetékes közlevéltár kiküldöttje mellett a Magyar Munkásmozgalmi Intézet megbízottja is részt vesz. A selejtezésekkel párhuzamosan a Munkásmozgalmi Intézet részére iratokat kellett kiválogatni, mégpedig az 1848. január 1. és 1946. december 31. között keletkezett, munkásmozgalommal, parasztmozgalmakkal vagy bármilyen politikai mozgalommal kapcsolatos iratokat, ezenkívül válogatás nélkül az 1919. január 1. és december 31. között keletkezett iratokat, továbbá az 1945 előtt keletkezett bizalmas jellegű iratokat, rendőrségi, csendőrségi, katonai vagy más karhatalmi szervekkel, szakszervezetekkel, pártokkal, társadalmi szervezetekkel, tömegszervezetekkel kapcsolatos levelezéseket, átiratokat, valamint a politikai okból elrendelt fegyelmi vizsgálatok iratait, a politikai okból teljesített vagy elutasított kérelmeket a kinevezésekkel, alkalmazással vagy bármely ügy eldöntésével kapcsolatban adott vagy kapott politikai jellemzéseket, a politikai jellegű falragaszokat, röpiratokat és kéziratokat, továbbá az egyházakkal, egyházi szervekkel, egyházi személyekkel kapcsolatos minden olyan iratanyagot, amely politikai vonatkozású, végül az egyetemi és főiskolai mozgalmakra vonatkozó iratokat. Az utasításban ezenkívül részletesen leírták a marandó iratok körét, illetve közzétették a selejtezési ügykörjegyzéket. A Közoktatásügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó intézetek, intézmények és vállalatok 1952. július 10. és 15. között kötelesek voltak jelentést tenni arról, hogy hány iratot vizsgáltak át, és mennyit selejteztek ki.⁵¹

A selejtezés végrehajtásában a rektori hivatal járt élen, bár – minden erőfeszítés ellenére – nem haladtak a megfelelő ütemben. Május 28-án Rónai Róbert, a rektori hivatal selejtezési felelőse jelentette a Munkásmozgalmi Intézetnek, hogy az egyetem rektori hivatalában körülbelül 200 000 ügyirat található, amelynek negyven százaléka diákokkal kapcsolatos ügyeket (felvétel, beiratkozás, félévbeszámítás, indexegyeztetés, honosítás, tandíj, ösztöndíj, fegyelmi, pályázatok odaítélése stb.), huszonöt százaléka személyzeti ügyeket (kinevezés, halálozás, nyugdíjazás, szabadság, tanszék betöltése, fegyelmi stb.), húsz százaléka gazdasági ügyeket, tizenöt százaléka pedig vegyes ügyeket (rendezvények, szervezeti ügyek, peres ügyek, doktorátus és oklevél ügyek, könyv és

⁴⁹ ELTE EKL, EL 1. c-I. 855-0352/1952.

⁵⁰ ELTE EKL, EL 1. c-I. 855-0352/1952.

⁵¹ A közoktatásügyi miniszter 114-0820/1952. K.M. számú utasítása az iratmegőrzés és iratselejtezés tárgyában. *Közoktatásügyi Közlöny*, 1952. év. 8. sz. (1952. 04. 17.) 93–100.

könyvtár ügyek stb.) tartalmaz. Az 1919. évben összesen 6000 ügyirat keletkezett, amelyet az egyetem teljes egészében át fog adni a Munkásmozgalmi Intézetnek.⁵² 1952. október 6-án a Közoktatásügyi Minisztérium tudományegyetemi főosztályának, a Magyar Munkásmozgalmi Intézetnek és az Országos Levéltárnak képviselői megbeszélést tartottak Rónai Róberttel, a rektori hivatal selejtezési felelősével. Megállapították, hogy a rektori hivatal iratanyagából május 1-től október 1-jéig mindössze az 1943–44. évek és az 1927–28. évek iratanyagát sikerült átvizsgálni. Ennek okaként a munkaerőhiányt jelölték meg. A Munkásmozgalmi Intézet képviselőjének sürgetésére a politikailag is fontos iratok, azaz az 1919 és 1945 között keletkezett iratok átvizsgálásának és selejtezésének határidejét 1953. január 1. napjában állapították meg. Bár mindenki egyetértett abban, hogy ez a határidő nagyon szoros, de kérték további dolgozók bevonását a munkálatokba, hiszen

„kétségtelen, hogy az egyetemre háruló oktatási feladatoknak továbbra is mindent meg kell előzniük, azonban az egyetem minden vezető dolgozójának öntudatosan kell látnia, hogy a régi irattár értékes tört. forrásanyagának felszámolása és megfelelő helyekre való juttatása (további helyi őrzés, Munkásmozgalmi Intézet, levéltár, vagy bezúzás) is fontos politikai, népgazdasági, tudományos és egyetemi érdek”.⁵³

A selejtezési munkák valóban felgyorsultak, mert 1953. április 8-án a Közoktatásügyi Minisztérium az ellenőrzés során megállapította, hogy a rektori hivatal 1919 és 1945 közti iratait 1952. december 31-re kiselejtezték, a Munkásmozgalmi Intézet pedig átvette a számára kiválogatott iratokat. Megkezdték az 1919 előtti iratanyag átvizsgálását is, amelyet augusztus 31-ig be kellett fejezni. Rónai Róbert helyett a selejtezési munkákat ekkor már Pénzes Lajos irányította. A minisztérium azonban kérte, hogy a selejtezési határidőt „a lehetőség szerint hozzák minél előbbre, hiszen népgazdaságunknak újra felhasználható selejtpapíryanaggal való mielőbbi ellátása egyben fontos politikai és közvetve egyetemi (tankönyv, jegyzetellátás) érdek is”.⁵⁴

A munkát nem tudták felgyorsítani, sőt a tervezettnél lassabban haladt, mivel nem volt elegendő munkaerő, hiszen – Pénzes Lajos számításai szerint – hetenként tíz személynek nyolc-nyolc munkóra lett volna szükséges a vállalt határidő betartásához. A selejtezést ezen kívül nehezítette, hogy „az alagsori építkezések miatt más pincehelyiségekbe átrakott iratanyagot rendezetlenül (keverve) rakták be. A már átvizsgált

⁵² ELTE EKL, EL 1. c.-I. 855-0375/1952. A Munkásmozgalmi Intézetbe szállított iratok egy részét 1958-ban kapta vissza az Országos Levéltár (MNL OL Y-7. Országos Levéltár levéltára 131/1958.). Ezt az Egyetemi Levéltárnak az 1960-as években – feltehetőleg az égett iratokkal együtt 1966-ban – adta át az Országos Levéltár. Az iratok másik részét (28 db iratot) az MSZP Párttörténeti Intézet Archívuma adta vissza 1990-ben (ELTE EKL, EL 20. a. 4-3/1990.). Az 1960-as években visszakérült iratokról mutató készült, amely elérhető: <https://edit.elte.hu/xmlui/handle/10831/64993>.

⁵³ ELTE EKL, EL 1. c.-I. 855-0352/1952.

⁵⁴ MNL OL Y-7. Országos Levéltár levéltára 447/1953.

iratkötegeket is összekeverték a különböző évfolyamú iratokkal.⁵⁵ Mindezek ellenére az iratok átvizsgálását és a selejtezést augusztus 31-re befejezték, a kiselejtezett iratokat megsemmisítették, a megmaradt iratok egy részét a Munkásmozgalmi Intézetnek, egy részét pedig az Országos Levéltárnak adták át. Az Országos Levéltárba kerültek többek között az 1900 és 1919 között kiállított hallgatói törzskönyvek, a rektori hivatal iratai és segédkönyvei 1905 és 1944 között, valamint az egyetemi tanácsülési jegyzőkönyvek 1943-ig. A levéltárba került iratok mennyisége körülbelül 150 iratfolyóméter volt, és az 1951-ben beszállított iratok mellett, az 57. raktárban helyezték el őket.⁵⁶

A rektori hivatal mellett a miniszteri utasítás értelmében a karokon is megkezdődött az iratok selejtezése. Az Állam- és Jogtudományi Kar iratanyagát ugyanúgy a központi épület alagsorában őrizték, mint a rektori hivatal iratait. Az épület átépítése így ezt az irattárat is érintette, 1953. március 1-jéig ki kellett üríteni az ott lévő helyiségeket. Az iratanyagban ekkor már elvégezték a szükséges selejtezést, de az 1790 és 1900 közti iratanyag olyan rossz állapotban volt, hogy „az átrakásokat nem bírja, erősen rongálódik”.⁵⁷ Beér János dékán értesítette az Országos Levéltárat, hogy ezt az iratanyagot szeretnék átadni a levéltár számára. Pamlényi Ervin az iratokat megvizsgálta, majd 1953. augusztus 31-én be is szállították őket az Országos Levéltárba. A körülbelül ötven iratfolyóméter anyagot szintén az 57. számú raktárban helyezték el. Az iratok közt volt a kar 1790 és 1890 között keletkezett iktatott iratanyaga, az 1870 és 1899 közti államvizsgálati jegyzőkönyvek, az 1868 és 1944 közt készült iktató- és mutatókönyvek, valamint az Állam- és Jogtudományi Kar őrizetére bízott miskolci és eperjesi irattár anyaga.⁵⁸ Az Állam- és Jogtudományi Karon azonban ezzel a selejtezési munkák még nem értek véget, hiszen a 185/1951. (X. 23.) minisztertanácsi rendelet értelmében az öt évnél régebbi iratokat folyamatosan selejtezni kellett. Selejtezés így 1954-ben és 1955-ben is folytatódott az 1948. december 31-ig iktatott iratokkal. A selejtezés után megmaradt iratanyagot 1955-ben adták át az Országos Levéltárnak.⁵⁹

A Bölcsészstudományi Karon egészen más volt a helyzet. A kar a Természettudományi Kar 1949. évi megalakulása után igen nehéz helyzetbe került, mivel az új karnak szüksége volt a Trefort-kerti épületekre, így 1950-ben már biztos volt, hogy a Bölcsészstudományi Karnak költöznie kell. A kérdés csak az volt, hogy hová. Több épület is szóba került, de végül – általában a költözés előtti hetekben – kiderült, hogy a kiválasztott épület különböző okoknál fogva mégsem alkalmas. 1953 első felében végül a volt piarista gimnázium épületét ajánlották fel, ahová a kar még ugyanez év nyarán át is költözött.⁶⁰ Ekkor azonban a Bölcsészkar tulajdonképpen már megszűnt, mert 1953-ben kettéosztották,

⁵⁵ ELTE EKL, EL 1. c-I. 855-82/1953.

⁵⁶ MNL OL Y-7. Országos Levéltár levéltára 1146/1953. vö. 2. számú melléklet.

⁵⁷ MNL OL, Y-7. Országos Levéltár levéltára 220/1953.

⁵⁸ MNL OL, Y-7. Országos Levéltár levéltára 1072/1953. vö. 3. számú melléklet.

⁵⁹ ELTE EKL, EL 7. c. 855-40/1955.

⁶⁰ Az 1950 és 1953 közti időszakból több irat is fennmaradt ezzel kapcsolatban, többek között ELTE EKL, EL 8. b. 136/1950-51.; 154/1951.; továbbá 1. c-I. 855-03134/1952.; 855-178/1953.

létrejött a Történettudományi Kar és Nyelv- és Irodalomtudományi Kar.⁶¹ A kar különböző problémái – leginkább a költözés miatti állandó készülségi állapot – akadályozta meg a dékáni hivatalt az előírt selejtezések végrehajtásában. 1953 novemberében S. Magay Zsuzsanna, az Országos Levéltár selejtezési ellenőre jelentésében aggodalmát fejezte ki, mivel november 10-én, a kötelező ellenőrzés időpontjában senkit nem talált a dékáni hivatalban, így senkitől nem tudott felvilágosítást szerezni a selejtezésekről. November 12-én azután sikerült találkoznia Papp Józseffel, a kar selejtezési biztosával, azonban ez a megbeszélés sem hozott eredményt.

„Papp, a selejtezési felelős maga is bevallotta, hogy nem tettek semmit, és úgy látja, hogy a jövőben sem fog tudni semmit tenni. Azt mondja, a régebbi években volt költségvetés biztosítva a feladat elvégzésére, de ebben az évben ez nem volt, és jövőre sem lesz. Munkaidőben pedig képtelenek megcsinálni, mivel az átszervezések, költözések stb. amúgy is sokszorosán túlterhelik őket munkával.

Az anyagot nem volt alkalmam megnézni, mivel az az egyetem jelenlegi (Piarista u.) épületétől távol, a C épület pincéjében van nagyrészt elhelyezve. Kértem, hogy a legközelebbi látogatásomkor biztosítsanak lehetőséget, hogy megnézhessem az anyagot. A nyári selejtezést sem végezték el. Kérték akkor, hogy a levéltár szakos hallgatók részt vehessenek a munkában, de a levéltár szak vezetője ezt akkor nem tartotta megengedhetőnek.

Sürgősen kellene valamilyen megoldást találni, mert félok, hogy az anyagot a TTK, mely jelenleg az épületet birtokolja, bármely napon igényt tarthat a helyiségekre, melyekben jelenleg az anyag tárolva van, és ha sikerül is hamarjában elszállítani, ez is sok kárt tenne az anyagban, ha pedig ezt elmulasztanák, úgy az anyagot a teljes megsemmisülés veszélye fenyegetné.”⁶²

A helyzet még 1954-ben sem változott meg, ekkor az Országos Levéltár a minisztérium segítségét kérte, azonban az előírt selejtezéseket ennek ellenére nem végezték el a Bölcsészkaron.

Ha selejtezést nem is végeztek, az értékes iratanyag megmentésére az Országos Levéltár, illetve a Levéltárak Országos Központját vezető Borsa Iván nagy gondot fordított. 1952-ben Borsa kérte a Történeti Intézetet, hogy a birtokában lévő középkori oklevélgyűjteményt helyezze el letétként az Országos Levéltárban, vagy tegye lehetővé annak filmre vételét, hogy a kutatók hozzáférhessenek.⁶³ A szóban forgó középkori oklevélgyűjtemény alapjait Fejérpataky László vetette meg 1902-ben, amikor kérésére a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium megvásárolta Theodor Sickel, osztrák

⁶¹ Szögi László, szerk., *Az Eötvös Loránd Tudományegyetem története 1635–2002*. (Budapest: Eötvös Kiadó, 2003) 345. A két kar 1957-ig állt fenn, akkor újra egyesítették Bölcsészettudományi Kar néven.

⁶² MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 86426-37-4/1953.

⁶³ MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 86429-6-1/1953.

történész oklevélgyűjteményét.⁶⁴ A gyűjtemény azután Fejérpataky, majd utóda, Szentpétery Imre alatt is gyarapodott részben csere, részben ajándékozás útján. Az okleveleket a Történelmi Szeminárium, majd a Történelem Segéd tudományi Tanszék hallgatói használták a paleográfiai órákon.⁶⁵ A mintegy száz darabból álló gyűjteményt azonban Léderer Emma, a Segéd tudományi Tanszék vezetője nem adta át az Országos Levéltárnak, és Borsa Ivánnak csak hosszú egyeztetések után sikerült elérnie, hogy az oklevelekről mikrofilmfelvételek készüljenek.⁶⁶

Az Országos Levéltár 1954-ben értesült arról, hogy a kar legkorábbi, 18. században keletkezett jegyzőkönyvei az 1953-ban létrejött Nyelv- és Irodalomtudományi Kar Tanulmányi Osztályának irodájába kerültek. Szedő Antal, az Országos Levéltár főigazgató-helyettese felszólította a kar dékánját, hogy a három 18. századi jegyzőkönyvet adja át a levéltárnak, mivel „az egyetem értékes, legrégebbi anyaga már amúgy is nagy károkat szenvedett az anyagban végrehajtott, gondatlan selejtezés miatt”. Az átadásra 1954. április 21-én került sor, a Nyelv- és Irodalomtudományi Kart Szobotka Tibor kari titkár, az Országos Levéltárat pedig Szűcs Jenő segédlevéltáros képviselte. A három átadott jegyzőkönyv közül az egyik a bölcsészkar 1635 és 1803 közti anyakönyve, a másik a kari tanács 1778 és 1809 közti jegyzőkönyve, végül a harmadik a kar dékánjának 1837 és 1884 között készült naplója volt. A három kötetet az Országos Levéltárban szintén az 57. raktárban helyezték el.⁶⁷

Egyetemi iratok az Országos Levéltárban

Az Országos Levéltárba így tehát 1955-ig bekerült az egyetemi iratok közül a rektori hivatal és az Állam- és Jogtudományi Kar dékáni hivatalának 1900 előtt keletkezett iratanyaga, valamint az 1900 és 1948 közti iratanyag selejtezés és a Magyar Munkásmozgalmi Intézet válogatása után megmaradt része, továbbá a Bölcsész tudományi Kar három korai jegyzőkönyve. Ez körülbelül 240 iratfolyóméter iratanyagot jelentett.

1956 első felében elkezdték a levéltárban az iratanyag rendezését, a rektori hivatal 215 iratfolyóméter anyagának rendezése be is fejeződött 1956 októberére, és már

⁶⁴ ELTE EKL, EL 102. *Történelmi Szeminárium 1901/1902. tanév iratai.*

⁶⁵ Tóth Krisztina, A forráskiadás oktatásának kezdetei egyetemünkön. In: *Az Egyetemi Könyvtár évkönyvei XVIII.*, szerk. Knapp Éva (Budapest: ELTE EKL, 2021), 10–37. Az oklevelek tartalmi kivonatai: Sölch Miklós, *Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Egyetemi Könyvtár, Egyetemi Levéltár középkori oklevelei* (Budapest: ELTE Egyetemi Levéltára és Egyetemi Könyvtára, 2005), 5–32. A gyűjtemény végül Sinkovics István közbenjárásával 1989-ben került be az Egyetemi Levéltárba letétként. (ELTE EKL, EL 20. a. 423/1989).

⁶⁶ MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 86429-6-2/1953.

⁶⁷ MNL OL, Y-7. Országos Levéltár levéltára 448/1954. Pro domo feljegyzésében Szűcs Jenő gondosan feljegyezte a kötetek latin címét is: 1., *Matricula membrorum et professorum philosophicae facultatis*) 2. *Prothocollum consessuum facultatis philosophiae*) 3. *Diarium rerum notabiliorum facultatis philosophicae.*

elkezdődött a raktári jegyzék tisztázatának elkészítése.⁶⁸ Ennek befejezésére azonban a tűzvész miatt már nem került sor.

Az egyetemen 1956 első hónapjaiban Székely György rektorhelyettes irányításával megkezdődtek egy egyetemtörténeti monográfia munkálatai, valamint az egyetemre vonatkozó iratanyag összegyűjtése, amelynek őrzése az Egyetemi Könyvtár feladata lett volna. Ebben a munkában Világhy Miklós, az Állam- és Jogtudományi Kar dékánja is közreműködött, és őt bízta meg azzal Székely György, hogy az egyetem történetével kapcsolatos levéltári iratanyagot írja össze. Világhy a megbízás értelmében közölte, hogy

„az iratanyag el nem pusztult része az Országos Levéltárban található, mégpedig:

1., legteljesebb és legjobban kutatható állapotban a rektori iratanyag 1636-1944 évkörben (1362 kötet, 464 doboz, 34 csomó), használható és jó ségedle-tekkel, majdnem teljes mértékben könnyen kutatható állapotban.

2., a jogi kari iratanyag 1790-1948 évkörben (19 fm terjedelemben). Az anyag alapleltárral rendelkezik, azonban rendezetlen és erős selejtezésen esett át.

3., a volt orvosi kari iratanyag 1784-1938. évkörben (4,66 fm terjedelemben) alapleltárral, rendezetlen állapotban, szintén erős selejtezés után.

4., A volt bölcsészeti kari iratanyag a múlt évek során, lelkiismeretlen kezelés következtében, a papírselejtezési akciók során bezúzásra került s csupán töredé-kei vannak meg az Országos Levéltárban (3 kötet).

5., Az egyetemi klinikai gazdasági bizottság iratanyaga 1926-1949 évkörben (4,33 fm terjedelemben) rendezetlen állapotban.”⁶⁹

Az 1956. évi forradalomban az Országos Levéltárat súlyos veszteség érte.⁷⁰ November 6-án egy lövedék becsapódása következtében kigyulladt a levéltár bal szárnyának harmadik emelete. A tűz gyorsan áterjedt a negyedik szintre is. Az egyetem beszállított iratai szintén a levéltár bal szárnyán, a második emeleten lévő 57. raktárban voltak. Az események részletes leírását Kossányi Béla nyugalmazott levéltári igazgató feljegyzéseiből ismerjük. A tűz észlelése után a tűzoltóságtól próbáltak segítséget kérni, akik meg

⁶⁸ Az iratanyag rendezéséről az Országos Levéltár 1956. évi munkaterve tájékoztat: MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 13-02-02/9/1955; a munka befejezéséről pedig az Országos Levéltár 1956. évi beszámolója: MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 13-02-02/4/1957.

⁶⁹ ELTE EKL, EL 1. c-I. 872-29/1956.

⁷⁰ A katasztrófáról több tanulmány, visszaemlékezés és forrásközlés is megjelent. Elsőként Komjáthy Miklós tudósított róla: Komjáthy Miklós, Tűzvész az Országos Levéltárban, *Levéltári Híradó*, 6, 4. sz. (1956): 3–6.; Komjáthy Miklós, Az Országos Levéltár alapleltározott anyagában 1956. november 6–8-án bekövetkezett károk jegyzéke, *Levéltári Híradó*, 7, 1–2. sz. (1957): 8–23. A tűzvészt követő vizsgálat iratait kiadta: Lakos János, Ismeretlen dokumentumok az Országos Levéltár 1956 novemberi égéséről, *Levéltári Közlemények*, 67. (1996): 135–153.; Lakos János, Országos Levéltár, 1956. november 6. A tűzvész során keletkezett iratvesztesség kiegészítő jegyzéke, *Levéltári Szemle*, 46. (1996): 3–14. A tűzvészre vonatkozó irodalmat összefoglalta: Eörsi László, Budavár 1956-os ostroma. Tűzvész az Országos Levéltárban, *Levéltári Közlemények*, 87. (2016): 162.

is érkeztek, de a tüzet mégsem tudták eloltani, mert az úttesten fekvő tömlőcsövek a várba érkező szovjet tankok lánctalpai alatt szétnyomódtak. Bár két alkalommal kicserélték a sérült csöveket, de amikor harmadik alkalommal is tönkrement a tömlő, már nem volt több cserelehetőség, így a tűzoltók elmentek. A levéltárban bent lakók próbálták saját eszközeikkel tovább oltani a tüzet, de látszott, hogy reménytelen a próbálkozásuk, így inkább a tűz terjedését próbálták megakadályozni. A következő nap, november 7-én kijárási tilalom volt, így külső segítséget az iratok mentéséhez nem tudtak igénybe venni. Úgy döntöttek tehát, hogy a második és az első emeleti raktártermekben tűzörtséget tartanak, azaz megakadályozzák azt, hogy a kitört ablakokon behulló tűzcsóvák ezekben a raktárakban tüzet okozzanak. Ez a módszer jól működött, sikerült megakadályozni a tűz terjedését. Az épületbe beszállásolt szovjet katonák parancsnoka azonban mindenkinek megparancsolta, hogy az éjszakát az óvóhelyen töltsék, így a tűzörtséget nem tudták tovább fenntartani. November 8-án reggel 7 óra körül mentek fel a levéltári dolgozók az óvóhelyről, és ekkor már látták, hogy a második emeleti raktár – ahol az egyetem iratait is őrizték – kigyulladt. A folyosó tűzcsapjáról vízugarat engedtek levéltári tömlőkön keresztül a raktár belsejébe, és értesítették a tűzoltókat, akik meg is érkeztek, és folytatták a tűz oltását. Bár a tűzoltók két óra múlva elvonultak, a levéltári dolgozók továbbra is oltották a tüzet, így végül sikerült azt megfékezni és eloltani.⁷¹

A tűz következtében 1200 iratfolyóméter iratanyag égett el. A harmadik és a negyedik emeleti raktárak teljesen kiégtek, a második emeleti raktárból azonban 70 folyóméter iratanyagot az Országos Levéltár, a Levéltárak Országos Központja, a Budapesti 1. és 2. számú állami levéltár és a Központi Gazdasági Levéltár dolgozóinak segítségével – félig elégve és átnedvesedve – sikerült megmenteni.⁷² Köztük volt az egyetem 2,64 iratfolyóméter anyaga is. Az égett iratokat 1966-ban adták át az Egyetemi Levéltárnak, ahol azt 1972-ben rendezték. Ekkor tervbe vették, hogy az iratokról másolatokat készítenek, hogy így megmentésük és kutatóvá tegyék őket.⁷³ Sajnos, ez azóta sem valósult meg.

Összegzés

Az 1951 és 1956 közti időszakban az Eötvös Loránd Tudományegyetemet pótolhatatlan veszteség érte. Óvatos becslések szerint körülbelül 2500 iratfolyóméter anyagából mindössze 20 iratfolyóméter maradt meg. Az 1900 előtti iratanyag az Országos Levéltárban bekövetkezett tűzvészben, az 1900 utáni iratanyag többsége a selejtezések következtében pusztult el. Az egyetem ezzel nemcsak iratait, de múltjának nagy részét is elvesztette. A tragédia rádöbbentette az egyetem vezetését – köztük is elsősorban Székely György rektorhelyettest –, hogy az intézménynek valóban szüksége van egy saját levél-

⁷¹ LAKOS János, Ismeretlen dokumentumok az Országos Levéltár 1956 novemberi égéséről, *Levéltári Közlemények*, 67. (1996): 139–141.

⁷² Az Országos Levéltár 1956. évi beszámolója: MNL OL, XIX-I-18. Levéltárak Országos Központja, 13-02-02/4/1957.

⁷³ ELTE EKL, EL 20. a. 4/1973.

tárra, amelynek előkészítő munkálatai már korábban, 1956 elején megindultak. Végül 1958-ban jött létre – az ország első szaklevéltáraként – az Eötvös Loránd Tudományegyetem levéltára, amely azonban mindössze körülbelül 20 iratfolyóméter anyaggal tudta megkezdeni működését.⁷⁴

Melléklet

I.

A rektori hivatal Országos Levéltárnak 1951-ben átadott iratainak jegyzéke.

Jelzet: ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, Egyetemi Levéltár 1.c-I. 1806/1951-52.; Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára Y-7. (Országos Levéltár levéltára) 1147/1951.

Generalis classificatio Fac. Juris

1795/96–1801/1802	Tanévenként 1 kötet	összesen 7 kötet	
1802/3–1825/1826	Félévenként 1 ”	” 48 ”	
1826/27–1843/1844	Tanévenként 1 ”	” 18 ”	
			összesen 73

Generalis classificatio Fac. Philosoph.

1779/80–1782/1783	1 kötet	1 kötet	
1784/85–1792/1793	1 ”	1 ”	
1784/85–1795/1796	1 ”	1 ”	
1794–1795	Tanévenként 1 ”	1 ”	
1795–1796	” 1 ”	1 ”	
1796/97–1798/1799	Félévenként 1 ”	összesen 6 ”	
1799/800–1809/1810	Tanévenként 1 ”	” 11 ”	
1810	” 1 ”	” 1 ”	
1810/11–1824/1825	Tanévenként 1 ”	” 16 ”	819/20 tanév 2 kötet
1825/26–1839/1840	” 2 ”	” 30 ”	
1840–1841	” 1 ”	” 2 ”	
1841–1847	” 2 ”	” 12 ”	
1847–1848	” 4 ”	” 4 ”	
1849 – 1851	” 2 ”	” 4 ”	összesen 91 kötet

⁷⁴ A minisztériumi engedély: ELTE EKL, EL 1. c-I. 1760/1958. A levéltár működésének megkezdéséhez a rektori hivatal és a BTK dékáni hivatala adott át iratokat (ELTE EKL, EL 1. c-I. 166/1959.).

Informationes der Stipendiariis Juvenibus

1795–96.	Tanévenként 1 kötet	1 kötet	
1796–97	” 2 ”	2 ”	
1797/98–1801/1802	” 1 ”	5 ”	
1802/803–1811/1812	” 2 ”	20 ”	
1812/13	” 1 ”	1 ”	
1813/14–1825/1826	” 2 ”	26 ”	
1826/27–1830/1831	” 1 ”	5 ”	
1831–1832	” 3 ”	3 ”	
1832/33–1834/35	” 2 ”	6 ”	
1835/36–1845/1846	” 1 ”	11 ”	
1846–1847	” 2 ”	2 ”	
1847–1848	” 3 ”	3 ”	
1849–1850	” 1 ”	1 ”	összesen 86 kötet
1785–1848 katalogusa		1 csomag	

Hittudományi és I. és II. éves gyógyszerész hallgatók anyakönyvei

1874/75–1899/1900	Tanévenként 2 kötet	52 kötet	52 kötet
-------------------	---------------------	----------	----------

Joghallgatók anyakönyvei

1844/45–1847/48	Tanévenként 1 kötet	összesen 4 kötet	
1848/49–1849/50	” 1 ”	” 1 ”	
1850–1851	” 1 ”	” 1 ”	
1851–1852	” 2 ”	” 2 ”	
1852/53–1853/54	” 1 ”	” 2 ”	
1854–1855	” 2 ”	” 2 ”	
1855/56–1856/57	” 1 ”	” 2 ”	
1857–1858	” 2 ”	” 2 ”	
1858/59–1859/60	” 2 ”	és 1 db másolat 6 ”	
1860/61–1865/66	” 2 ”	összesen 12 ”	
1866/67	” 2 ”	II. félév másolata 3 ”	
1867/68–1872/73	” 2 ”	összesen 12 ”	
1873–1874	I. félév A-Z.	” 2 ”	
” – ”	II. ” ”	” 4 ”	

1874–1875	I. félév A-Z	3 kötet	
” ”	II. ” ” és RK	2 ”	
1875–1876	I. ” ” ”	3 ”	
” ”	II. ” ” ”	3 ”	
1876–1877	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	2 ”	
1877–1878	I. ” ” ”	2 ”	
”	II. ” ” ”	2 ”	
1878–1879	I. ” ” ”	2 ”	
”	II. ” ” ”	2 ”	
1879–1880	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1880–1881	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1881–1882	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1882–1883	I. ” ” ”	2 ”	
”	II. ” ” ”	2 ”	
1883–1884	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1884–1885	I. ” ” ”	2 ”	
”	II. ” ” ”	2 ”	
1885–1886	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1886–1887	I. ” ” ”	3 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1887–1888	I. ” ” ”	4 ”	
”	II. ” ” ”	4 ”	
1888–1889	I. ” ” ”	4 ”	
”	II. ” ” ”	4 ”	
1889–1890	I. ” ” ”	4 ”	
”	II. ” ” ”	3 ”	
1890–1891	I. ” ” ”	4 ”	
”	II. ” ” ”	4 ”	
1891–1892	I. ” ” ”	5 ”	
”	II. ” ” ”	5 ”	

1892–1893	I. ” ” ”	5 ”	
”	II. ” ” ”	5 ”	
1893–1894	I. ” ” ”	5 ”	
”	II. ” ” ”	5 ”	
1894–1895	I. ” ” ”	7 ”	
”	II. ” ” ”	7 ”	
1895–1896	I. ” ” ”	7 ”	
”	II. ” ” ”	7 ”	
1896–1897	I. ” ” ”	9 ”	
”	II. ” ” ”	10 ”	
1897–1898	I. ” ” ”	9 ”	
”	II. ” ” ”	8 ”	
1898–1899	I. ” ” ”	9 ”	
”	II. ” ” ”	9 ”	
1899–1900	I. ” ” ”	9 ”	
”	II. ” ” ”	9 ”	összesen 284 kötet

Orvostanhallgatók anyakönyvei

1857/58–1861/62	Tanévenként 1 kötet	összesen 5 kötet	
1862/63–1865/66	” 2 ”	” 8 ”	
1866–1867	” 1 ”	” 1 ”	
1867–1868	” 2 ”	” 2 ”	
1868/69–1873/74	” 2 ”	” 12 ”	
1874/75–1875/76	Félévenként 2 ”	” 8 ”	
1876–1877	I. félév 1 ”	” 1 ”	
” ”	II. ” 2 ”	” 2 ”	
1877/78–1880/81	Tanévenként 2 ”	” 8 ”	
1881/82–1882/83	Félévenként 2 kötet	összesen 8 kötet	
1883–1884	I. félév A-K 1 ”	” 1 ”	
” ”	II. ” 2 ”	” 2 ”	
1884/85–1887/88	Félévenként 2 ”	” 16 ”	
1888/89–1891/92	” 3 ”	” 24 ”	
1892/93–1895/96	” 2 ”	” 16 ”	
1896–1897	I. félév 3 ”	” 3 ”	
” ”	II. félév 2 ”	” 2 ”	
1897/98–1899/1900	Félévenként 2 ”	” 12 ”	összesen 131 kötet

Bölcsészkar hallgatók anyakönyvei

1854/55–1858/59	Tanévenként 1 kötet	összesen 5 kötet	
1859/60–1861/62	” 1 ”	2 pld. ” 6 ”	
1861/62–1869/70	Félévenként 1 ”	1 köt. és I. és II. félév más. 24 ”	
1870–1871	” 1 ”	és más. 4 ”	
1871–1872	” 1 ”	és I., II. félév más. 3 ”	
1872/73–1875/76	Tanévenként 2 ”	összesen 8 ”	
1876–1877	I., félév 2 ”	A-Z és RK 2 ”	
” ”	II. „ 1 ”	” ” 1 ”	
1877–1878	Tanévenként 2 ”	” ” 2 ”	
1878–1879	II. félév 1 ”	” ” 1 ”	
1879/80–1891/92	Tanévenként 2 ”	” ” 26 ”	
1892–1893	Félévenként 2 ”	” ” 4 ”	
1893–1894	II. félév 2 ”	” ” 2 ”	
1894/95–1895/96	Félévenként 2 ”	” ” 8 ”	
1896–1897	” 3 ”	” ” 6 ”	
1897/98–1899/1900	” 2 ”	” ” 12 ”	összesen 114 kötet

Gyógyszerészhallgatók anyakönyvei

1873–1874	1 kötet		
1899–1900	1 ”		összesen 2 kötet

Protocollum Rectorale

1808–1809	1 kötet	összesen 1 kötet	
1810	1 ”	” 1 ”	
1814–1815	1 ”	” 1 ”	
1815–1817	1 ”	” 1 ”	
1817–1818	1 ”	” 1 ”	
1817–1819	1 ”	” 1 ”	
1818/19–1821/22	Tanévenként 1 kötet	összesen 4 kötet	
1823/24–1826/27	” 1 ”	” 4 ”	
1827	” 1 ”	” 1 ”	
1827/28–1829/30	” 1 ”	” 3 ”	
1830–1832	” 1 ”	” 1 ”	
1833–1834	” 1 ”	” 1 ”	

1834–1836	” 1 ”	” 1 ”	
1837–1838	” 1 ”	” 1 ”	
1839–1840	” 1 ”	” 1 ”	
1841–1842	” 1 ”	” 1 ”	
1843–1845	” 1 ”	” 1 ”	
1845–1847	” 1 ”	” 1 ”	
1847–1849	” 1 ”	” 1 ”	
1848/49–1851/52	” 1 ”	” 3 ”	
1851–1853	” 1 ”	” 1 ”	
1853/54–1855/56	Tanévenként 1 kötet	összesen 3 kötet	
1857–1859	” 1 ”	” 1 ”	
1857/58–1859/60	” 1 ”	” 2 ”	összesen 37 kötet
Rektori ügyvezető könyvek	1860/61–1899/900		összesen 40 kötet
Mutatókönyv 1899–1900			1 kötet

Tanácsülési jegyzőkönyvek

1777–1785	1 kötet		
1786–1890	1 ”		
1791–1792	1 ”		
1793–1794	1 ”		
1795–1796	1 ”		
1796–1797	1 ”		
1798–1821	21 ” (évenként 1 kötet)		
1822–1823	1 ”		
1824–1825	1 ”		
1826–1829	4 ” (évenként 1 kötet)		
1830–1831	1 ”		
1832–1833	1 ”		
1834–1835	1 ”		
1836–1837	1 ”		
1838–1839	1 ”		
1840–1841	1 ”		
1842–1843	1 ”		
1844–1846	1 ”		

1847–1848	1 ”		
1849–1850	1 ”		
1851–1852	1 ”		
1852–1853 1852–1854	1 ”		
1854–1856	1 ”		
1856–1858	1 ”		
1858–1860	1 ”		
1860–1862	1 ”		
1862–1864	1 ”		
1864–1866	1 ”		
1866–1868	1 ”		
1868–1870	1 ”		
1870–1872	1 ”		
1873–1876	1 ”		
1876–1879	1 ”		
1879–1883	1 ”		
1883–1887	1 ”		
1887–1890	1 ”		
1890–1892	1 ”		
1892–1894	1 ”		
1894–1896	1 ”		
1896–1899	1 ”		
1899–1900	1 ”		összesen 67 kötet

Prot. Intimatorum Regiorum	1789	1 kötet	
” ” ”	1799	1 ”	
” ” ”	1801	1 ”	
” ” ”	1814–1815	1 ”	
” ” ”	1820/21–1837	1 kötet	
” ” ”	1845–1848	1 ”	összesen 6 kötet

Elench. Normalium universitate Hung.	1772. Tom. I.	2 kötet	
” ” ” ”	1783. Tom. II.	2 ”	4 kötet
Elench. Normalium Magistrat Akad. Concernentia	1772	1 kötet	1 köt.

Fasc. Variae Relationes (Bölcsészkar)	1781/82	1 ”	
” ” ” ”	1793–1796	1 ”	
” ” ” ”	1796–1797	1 ”	
” ” ” ”	1798–1805	1 ”	4 köt.
Manuale granduandorum Jur.	1825.	1 kötet	1 kötet
Prot. Rigorosorum in Fac. Jurid.	1785–1825		1 ”
Index actorum	1779		
” ”	1790–1799		
” ”	1800–1809		
” ”	1810–1830		
” ”	1831–1850		
” ”	1851–1860		6 ”
Prot. Literale	1791–1793		1 kötet
Prot. Sessionum Fac. Jur.	1777–1797		1 ”
„ exhibitorum Rektorale	1796–1797		1 ”
„ Facult. Jurid.	1747–1797		1 ”
Előterjesztések gyűjteménye	1779–1785	I., köt.	1 ”
” ”	1786–1787	II. ”	1 ”
Rendeletek kivonatos gyűjteménye	1786–1787	I., köt.	1 ”
” ” ”	1788–1789	II. ”	1 ”
Jogi szabályrendeletek kivonatos gyűjteménye	1788		1 ”
Instructio Rektoralis	1813		1 ”
” ”	1850 1896		1 ”
Hadi tudományok hallgatóinak beiratási könyve	1869–1872		1 ”
Index Doctorum AA. LL. et Philos.	év nélkül		1 ”
Prot. de rectoris electione	1808–1863		1 ”
„ Dekenale Fak. Phil.	1839–1840		1 ”
Index	1807		1 ”
Prot. Gestions für das Dekenal Philosophischen prof. Collegiumus	1859–1861		1 ”
Album Rectorale	1789		1 ”
Prot. Matricula Inc. Fac. Juri	1776–1742		1 ” II. köt.
” ” Almae Universitatis	1636–1801		1 ”
Album Doctorum	1860		1 ”
Pázmány Könyv	1636		1 ”

Prot. Jogkari	1777/78–1799		1 ”
Doktorok származási lapjai	1898–1899		1 ”
” ” ”	1899–1900		1 ”
Ügyleti napló	1861–1864		1 ”
Számadási napló (?)	1818–1819		1 ”
Ügykezeleti jegyzőkönyv (bölcészkar)	1866–1867		1 ”
” ” ”	1867–1868		1 ”
Ügyviteli napló	1864–1866		1 ”
” ”	1868–1869		1 ”
Gestions protocoll. (Philos.)	1757–1759		1 ”
Protocoll Directorale (Philos.)	1822–1825		1 ”
Bölcészkar ügyvezető mutatója	1801		1 ”
Orvosi kar segédnaplója	1866–1867	II. köt.	1 ”
Magánvizsgák jegyzőkönyve	1829–1831		1 ”
Consignatio egsam. rigor	1836–1848		1 ”
” ” privat	1836 1847		1 ”
Allegemeines Gestions Protocoll	1850–1857		4 ”
Mérnök szigorlatok jegyzőkönyve	1848		2 ”
Jögtörténeti államvizsgálatok tárgyalási jegyzőkönyve	1857–1872		25 ”
Ügyvezető jegyzőkönyv	1869–1870		1 ”
Pullman János doktori disszertációja	1878		1 kötet
Steinberger Ferenc ” ”	1879		1 ”
Bp. Tudományegyetem új vegytani intézetének alapleltára	1879		1 ”
Rationes Fac. Philos.	1774–1869		1 ”
Államvizsg. elnöki iktató és ügyiratok	1858–1875		1 ”
Jogtud. áll. vizsg. ügyiratok	1850–1873		1 ”

Acta anni

1769–71, 1777, 1778, 1779, 80.	egyes évfolyamok hiányosak	1 doboz
1781–1784	” ” ”	1 ”
1785	1–558	3 ”
1786	1–758	5 ”
1787	1–553	4 ”
1788	1–563	4 ”

1789	1-550	3 "
1790	1-405	2 "
1791	1-395	2 "
1792	1-451	4 "
1793	1-438	4 "
1794	1-377	3 "
1795	1-303	3 "
1796	1-369	3 "
1797	1-435	3 "
1798	1-389	3 "
1799	1-507	4 "
1800	1-548	5 "
1801	1-595	4 "
1802	1-499	4 "
1803	1-394	3 "
1804	1-428	4 "
1805	1-435	4 "
1806	1-512	5 "
1807	1-562	6 "
1808	1-597	6 "
1809	1-606	7 "
1810	1-591	6 "
1811	1-401	5 "
1812	1-537	5 "
1813	1-450	5 "
1814	1-493	5 "
1815	1-648	7 "
1816	1-628	6 "
1817	1-423	5 "
1818	1-522	5 "
1819	1-616	6 "
1820	1-519	5 "
1821	1-469	4 "
1822	1-238	2 "
1823	1-252	2 "
1824	1-246	2 "

1825	1-329	3 "
1826	1-322	3 "
1827	1-325	4 "
1828	1-300	3 "
1829	1-293	3 "
1830	1-293	3 "
1831	1-253	2 "
1832	1-297	2 "
1833	1-268	2 "
1834	1-313	2 "
1835	1-311	2 "
1836	1-241	2 "
1837	1-320	2 "
1838	1-326	2 "
1839	1-269	2 "
1840	1-554	4 "
1841	1-378	3 "
1842	1-347	2 "
1843	1-337	2 "
1844	1-282	2 "
1845	1-361	3 "
1846	1-455	3 "
1847	1-449	3 "
1848	1-340	3 "
1849	1-330	3 "
1850	1-765	5 "
1851	1-516	3 "
1851/52	1-707	4 "
1852/53	1-648	3 "
1853/54	1-876	3 "
1854/55	1-1068	4 "
1855/56	1-879	3 "
1856/57	1-1051	4 "
1857/58	1-1114	4 "
1858/59	1-1182	4 "
1859/60	1-305	5 "

1860/61	1-904	3 "
1861/62	1-1260	5 "
1862/63	1-1122	3 "
1863/64	1-1125	3 "
1864/65	1-1263	3 "
1865/66	1-800	3 "
1866/67	1-1217	3 "
1867/68	1-1349	3 "
1868/69	1-1585	4 "
1869/70	1-1300	3 "
1870/71	1-1800	3 "
1871/72	1-1660	5 "
1872/73	1-1786	4 "
1873/74	1-1724	4 "
1874/75	1-1540	4 "
1875/76	1-1098	4 "
1876/77	1-1140	3 "
1877/78	1-1144	3 "
1878/79	1-1210	4 "
1879/80	1-1129	4 "
1880/81	1-1360	4 "
1881/82	1-1520	4 "
1882/83	1-1385	4 "
1883/84	1-1414	4 "
1884/85	1-1420	4 "
1885/86	1-1446	4 "
1886/87	1-1569	4 "
1887/88	1-1615	4 "
1888/89	1-1695	4 "
1889/90	1-1800	5 "
1890/91	1-2000	5 "
1891/92	1-1969	4 "
1892/93	1-1890	4 "
1893/94	1-1710	4 "
1894/95	1-2365	5 "
1895/96	1-2320	6 "

1896/97	1-1956	5 "
1897/98	1-2013	5 "
1898/99	1-2883	8 "
1899/900	1-2902	10 "
1785, 1807, 1808		1 "
1809		1 "
1809-1811		1 "
1812-1815		1 "
1816-1820		1 "
1821-1822		1 "
1823-1825		3 "
1826-1829		1 "
1829		1 "
1830-1834		4 "
1835-1837		1 "
1864-1871		1 "
év nélkül		1 "
		összesen 318 dob.
	1 csomag vegyes irat	

Vegyes iratok

Távozási és végbizonyítványok	1868-1870	1 csomag
" "	1860-1864	1 "
" "	1866-1868	1 "
Egyetemi Könyvtár állapotáról jelentés	1845-1856	1 "
Intézeti személyzeti kimutatás	1894-1895	1 "
Intézeti össz-személyzeti kimutatás	1848-1850	1 "
Jogt. áll. vizsg. ügyiratok	év nélkül	1 "
Jogt. tört. áll. vizsg. biz. ügyiratai	1856-1874	1 "
Joghallgatók származási lapjai	1855-1856	1 "
Schrand tanár és az orvoskar közötti ellentétekre vonatkozó ügyiratok	1797	2 "
Vízkeleti Ignác orvostanhallgató hagyatéka	1782	1 "
Bene és Bujanovics alapítvány	1883-1889	1 "
Imre János tömegéhez tartozó iratok	1832	1 "

Questurái számadások	1800-as évek	5 ”
Egyetemi kézi kassza aktái	1790-es évek	1 ”
Schoretitz tanár temetési költségei	1786	1 ”
Bölcsészdoktori ért. és látogatási díj	1821	1 ”
Gazdasági bizottság tárgyalásai	1810, 1840/44.	1 ”
Vegyes iratok	1856/57	1 ”
		24 csomag

Pénztárkönyvek, naplók, fő- és segédkönyvek és naplók

1794–1795	24 kötet	
1794–1796	4 ”	
1796–1797	3 ”	
1797–1798	1 ”	
1798–1799	2 ”	
1799–1800	2 ”	
1800–1801	4 ”	
1801–1803	2 ”	
1803–1804	1 ”	
1804–1805	1 ”	
1805–1807	2 ”	
1807–1809	2 ”	
1809–1810	4 ”	
1810–1811	3 ”	
1811–1812	4 ”	
1812–1813	4 ”	
1813–1814	4 ”	
1814–1815	4 ”	
1815–1816	4 ”	
1816–1817	4 ”	
1817–1818	4 ”	
1818–1819	4 ”	
1819–1820	4 ”	
1820–1821	3 ”	
1821–1822	4 ”	
1822–1823	4 ”	
1823–1824	4 ”	

1824–1825	4 ”	
1825–1826	4 ”	
1826–1827	4 ”	
1827–1828	2 ”	
1828–1829	6 ”	
1829–1830	2 ”	
1830–1831	4 ”	
1831–1832	2 ”	
1832–1833	3 ”	
1833–1834	3 ”	
1834–1835	3 ”	
1835–1836	2 ”	
1836–1837	2 ”	
1837–1838	2 ”	
1838–1839	2 ”	
1839–1840	2 ”	
1840–1841	2 ”	
1841–1842	2 ”	
1842–1843	2 ”	
1843–1844	2 ”	
1844–1845	3 ”	
1845–1846	1 ”	
1846–1847	2 ”	
1847–1848	2 ”	
1848–1849	1 ”	
1849–1850	1 ”	
1850–1851	1 ”	
1851–1852	1 ”	
1852–1853	1 ”	
1853–1854	1 ”	
1854–1855	1 ”	
1855–1856	1 ”	
1856–1857	1 ”	
1861–1862	1 ”	
1866–1867	10 ”	
1867–1868	12 ”	

1868–1869	13 ”	
1869–1870	14 ”	
1870–1871	15 ”	
1871–1872	13 ”	
1872–1873	7 ”	
1875–1876	1 ”	
1876–1878	1 ”	
1878–1879	1 ”	
1879–1880	1 ”	összesen 268 kötet
Alapítványi pénztári könyv	1896–1899	2 kötet
Alapítványi számadási könyv	1890	1 ”
” ” ”	1898–1900	2 ”
Alapítványok törzskönyve	1889	1 ”
Egy csomag számadás	1848–1863	1 csomag
Vegyes számlák és nyugtatványok	1800-as évek	2 kötet
Alapítványi számadások	1890–1891	1 ”
Az orvostanhallgatók segély- és önképző egyletének szigorlati kölcsonkötelezvényei	1869–1870	1 csomag
Catalogus generalis Auditorum ss. Theologiae ad C.R. Scientiarum Universitatem Pest	1863–1864	
U. az	1870–1871	
egy darab leltár	1781	
” ” diploma Brémer Pál névre	1841	1 csomag

Összesen 1361 kötet, 318 doboz és 34 csomag iratanyag.
Budapest, 1951. október 31-én.

II.

A rektori hivatal Országos Levéltárnak 1953-ban átadott iratainak jegyzéke (részlet).

Jelzet: ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, Egyetemi Levéltár 1.c-I. 855-82/4 –
1953.; Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára Y-7. (Országos Levéltár levéltára)
1068/1953.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Rektori Hivatala irattárából a 114-0820/1952. K.M. rendelet alapján a Levéltárak Országos Központja részére átadott iratok jegyzéke.

[...]

Külön csoportosított ügyiratok:

Bujáki birtok ügyei (2 köteg)

Diákkotthon ügyek

Menza ügyek

Egyetemi tanárok nyugdíjazásának ügyei

Esküminták

Tiszteletbeli doktorok okleveleinek ügyei

Klinikai szállítások ügyei

Diákjóléti ügyek

Csillagvizsgáló ügyek (2 köteg)

Testnevelési ügyek

Egyetemi Nyomda ügyei

Külföldön lévő egyetemi ingatlanok ügyei

Ganz utca 11/a. ügyei

Jubileum ügyek (5 köteg)

Szabad Egyetem ügyei

Jövedelem ügyek

Egyetemi tanárok ügyei

Orvostanhallgatók segítő- és önképzőkörének ügyei

Kisebbségi intézet ügyei

Hágai birtokper (2 köteg)

Egyetemi körnél támadt zavarok ügye

Évtörténet 1936/37-től

Egyházzenei igazgató jogi helyzetére vonatkozó ügyek

Nemzeti Színház és Eszterházy utcai telek ügye

A tudományegyetem gazdasági ügyeinek vezetése

Tanszéki ügyek

Egyetemi tisztviselői állások

Gyászjelentések, részvétiratok

Hallgatók, szigorlók fegyelmi ügyei

Igazolási ügyek

Régi oklevelek

Felvidéki hallgatók nemzethűségű magatartásának ügyei

A budapesti tudományegyetem tanári illetményeinek szabályozására vonatkozó rendeletek (1900)

Gyászjelentések

- A könyvnyomda emelésére vonatkozó terv véleményadás végett beküldetik. (1860/61)
- Az állandó nemzetközi bíróság ítélete a Pázmány Péter tudományegyetem perében
- Az egyetemi tanárok illetményeinek és szolgálati viszonyainak tárgyában felterjesztés (2858/1918-19. stb.)
- Breslauer egyetem rektorának köszönősorai a magyar-német hét sikeres lefolytatásáért (2947/1929-30. stb.)
- Egy országos intézet veszedelmének nyílt és titkos érdekes története. (Toldy Ferenc)
- Altiszti ügyiratok (2 köteg)
- Férfi tanárokról, tisztviselőkről és egyéb férfi alkalmazottakról jegyzék készítésének ügye dr. Szandtner Pál ny.r. tanár – tanácsjegyző alapítványi jelentése (4636/1935-36. stb.)
- Hittudományi kar ügyrendtartási, tanulmányi és vizsgálati szabályzata.
- Mensa Academica 1937-38. II. félévi költségvetése (5168/1937-38. stb.)
- Tudományegyetem Pázmány Péter alapja
- Nyomatványjogvédelem, rendelkezési alap felhasználása (7348/1936-37 stb.)
- Altiszti ügyek (1 doboz)
- Tanári nyugdíj ügyek (1 dob.)
- Egyetemi kör ügyei (1 dob.)
- Gazdasági diákegyesület alapszabály ügyei (4268/1911-12 stb.)
- Egyetemi kórházegylet ügyei (1 dob.)
- Kitüntetések ügyei (1 dob.)
- Gazdasági szervezeti szabályzati ügyek (2 dob.)
- Oklevélmásodlatok ügyei (1 dob.)
- Magántanári ügyek (1 dob.)
- Román hallgatók ügyei (1 dob.)
- Egyetemi tisztviselői állások ügyei (1 dob.)
- Vegyes ügyek (1 dob.)
- Tanszéki ügyek (1 dob.)
- Jendrassik alap ügyei (1 dob.)
- Nőhallgatók ügyei (1 dob.)
- Jutalom ügyek (1 dob.)
- Toffler Lipót Pál oklevelének pótlása.
- Évi jelentések a diákvédő iroda működéséről, 1931-32 – 1941-42.
- Ifjúsági zavargások.
- Beiratkozási hirdetmény ügye 1919/20 tanévre
- Egyetemi tanszékeknek meghívás útján való betöltésének ügyei (10996/1934-35 stb.)
- Kezelői, díjnoki állások ügyei
- Cseh-szlovák per ügye
- Pannonhalmi apátság adomány ügye
- Csorba István fegyelmi ügye

Az Egyetemi Tanács üléseinek jegyzőkönyvei.

A Pázmány Péter tudományegyetem jogtudományi, bölcsészettudományi, orvostudományi és hittudományi kari hallgatóinak anyakönyvi (származási) lapjai (tanfélévenként kötve) 1900/01 – 1918/19

Főiskolai tanulmányi és pályaválasztási tájékoztató intézet összes ügyei

Diákjóléti és diákvédő iroda irattára.

Quaestura teljes irattári anyaga. (Egyetemi alapítványok számadásai, alapítványi pénztári főnapló, alapítványi főkönyvek zárlati naplói stb.)

A fenti iratokat a mai napon átadtam:

Budapest, 1953. VIII. hó 31 n.

[Pénzes Lajos]

selejtfelelős

A fenti iratokat a mai napon átvettem:

Budapest, 1953. VIII. hó 31. n.

[S. Magay Zsuzsa]

III.

Az Állam- és Jogtudományi Kar Országos Levéltárnak átadott iratai.

Jelzet: Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Y 7. (Országos Levéltár levéltára) 1072/1953.

Átadás-átvételi jegyzőkönyv.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara átadja az Országos Levéltárnak az alább felsorolt szakirattári anyagot:

- 1., köteg: Dologi kiadások hitelének felhasználása 1930-1943-ig.
- 2., " : Költségvetések összeállítása 1925-1944-ig.
- 3., " : Magántanári tandíjjutalékok kimutatásai 1927-1944-ig.
- 4., " : Magántanárok jutalmazása. 1927-1944-ig.
- 5., " : Szigorlati jelentkezések szabályozása, kánonjogi szigorlatok. 1927-1934-ig.
- 6., " : Kitüntetéssel – jelesen vizsgázott jh. és jsz.-ok névjegyzékei. Évtörténeti adatok. 1929-1942-ig.
- 7., " : Szemináriumok átalányai. Szemináriumi segédszemélyzet tiszteletdíjai. 1927-1942-ig.
- 8., " : Helyettesítési és előadási tiszteletdíjak. 1927-1944-ig.
- 9., " : Államszámviteltani ügyek. Könyvitelügyek 1918-1948-ig.

- 10., " : Tanszékek betöltése. 1908-1946-ig.
- 11., " : Jogtanárok ügyei. 1922-1941-ig.
- 12., " : Jogi oktatás reformja. 1918-1932-ig.
- 13., " : Aranydiplomák. 1913-1948-ig.
- 14., " : Külföldi egyetemek nyári tanfolyamai 1926-1939-ig.
- 15., " : Gazdasági Igazgatósággal kapcsolatos ügyek 1919-1933-ig.
- 16., " : Tandíjmentességi ügyek. 1925-1944-ig.
- 17., " : Tanrend összeállítása 1927-1944-ig.
- 18., " : Pályamunkák bírálatai 1930-1944-ig.
- 18a, " : - " - 1927-1942-ig.
- 19., " : Közgazdasági tud. – kari félévek beszámítása 1920-1936-ig.
- 20., " : Társadalombiztosítási szakképzés 1930-1931-ig.
- 21., köteg: Külföldi diplomák honosítása doktori klasszifikáció 1910-1944-ig.
- 22., " : Külföldi érettségi bizonyítványok 1932-1936-ig.
- 23., " : Külföldi magyar tanárcserék, vendégelőadások 1934-1944-ig.
- 24., " : Külföldi ösztöndíjak 1928-1944-ig.
- 25., " : Székesfővárosi jubiláris ösztöndíjak 1925-1944
- 26., " : Belföldi ösztöndíjak. 1928-1944-ig.
- 27., " : Sub auspiciis Gubernatoris doktorrá avatások 1922-1943-ig.
- 28., " : Tiszteletbeli (dísz) doktorok avatása.
- 29., " : Almanach összeállítása 1931-1942-ig.
- 30., " : Alapítványi és pályadíjjutalmak 1914-1944.
- 31., " : Pályatételek kitűzése 1927-1944-ig.
- 32., " : Jogi előkészítő (magán) szemináriumok megszüntetése 1926-1936-ig.
- 33., " : Társasegyetemeken letett szigorlatok beszámítása. 1921-1942-ig.
- 34., " : Közalkalmazottak gyermekeinek tanulmányi segélye. 1930-1942-ig.
- 35., " : Horthy Miklós ösztöndíj 1937-1944-ig.
- 36., " : Közalkalmazotti ösztöndíj. 1927-1931-ig.
- 37., " : Felvételi rendeletek. 1929-1944-ig.
- 38., " : Beiratkozási ügyek 1918-1935-ig.
- 39., " : Közgazdasági Egyetem átszervezése és karunkhoz való kapcsolatai. 1917-1935-ig.
- 40., " : Joghallgatók katonai ügyei. 1923-1941-ig.
- 41., " : Félévbeszámítási szabályrendeletek. 1910-1934.
- 42., " : Tanárok kereseti és különadója 1937-1943.
- 43., " : Alapvizsgálati bizottságok 1933-1944-ig.
- 44., " : Tandíjrészletfizetési ügyek 1931-1937-ig.
- 45., " : Tandíjkezdvezmények szabályozása 1940-1942.
- 46., " : Disszertációkkal történt visszaélések 1927-1936-ig.
- 47., " : Ifjúsági egyesületek és intézmények.

- 48., köteg: Régi altiszti szolgálati ügydarabok.
- 49., " : Igazolóbizottsági iratok. (a Jogi kar tanári, m. tanári, adminisztratív, és fizikai dolgozóiról) 1945-46-ig.
- 50., " : Könyvviteli tanfolyam 1930-1932-ig.
- 51., " : Dékáni hivatal átadása 1921-1935-ig.
- 52., " : Alapvizsga kitűzések 1929-1943-ig.
- 53., " : Oktatási járulék a beíratási díjakból. 1923-1943-ig.
- 54., " : Kari alkalmazottak szabadság ügyei.
- 55., " : Régi tisztviselői személyi akták. 1910-1940-ig.
- 56., " : Kereseti és különadó (tanévi)
- 57., " : Kari ülési jegyzőkönyvek. 1936-37 – 1938-39-ig.
- 58., " : Kari ülési jegyzőkönyvek 1939/40 – 1942/43-ig.
- 59., " : Kari ülési jegyzőkönyvek 1943/44 – 1944/45-ig.
- 60., " : Fegyelmi ügyek. (1 jh. + 1 tanársegédi)
- 61., " : Közellátási ügyek 1944-1948-ig.
- 62., " : Egyetemi tanárok személyi ügyei (elhaltak)
- 63., " : Joghallgatók fegyelmi ügyei 1933-1944-ig.

- 1, Iktatókönyvek és mutatókönyvek 1868-1944-ig.
- 2, Irattári anyag 1790-1890-ig, 1914-1944-ig.
- 3, Államvizsgálati jegyzőkönyvek 1870-1899-ig.
- 4, Alapvizsga jegyzőkönyvek 1870-1899-ig.
- 5, Gazdasági ügyek és elszámolások.

Miskolci és Eperjesi irattár anyaga.

- 1, Iktató és mutatókönyvek
- 2, Irattári anyag
- 3, Gazdasági ügyek és elszámolások
- 4, Államvizsgálati jegyzőkönyvek.

Budapest, 1953. aug. 31-n.

Átadtam:

[Szádeczky-Kardoss Elemér]

Átvettem:

[S. Magay Zsuzsanna]